

Sodelovanje - porok za uspešno delo

Z drugim polletjem so na osnovni šoli »Tine Rožanc« prešli na celodnevno šolo

Na osnovni šoli »Tine Rožanc« v Pirničah so z drugim polletjem prešli na celodnevno šolo. To je druga tovrstna šola v občini Ljubljana-Siška ter jo obiskuje 266 učencev v 10 oddelkih. V novo šolsko zgradbo, ki je bila zgrajena s pomočjo samoprispevka, so se vselili 22. decembra lani. Po prvotnih načrtih so predvidevali deset učilnic, vendar je skupščina občine Ljubljana-Siška prispevala milijon dinarjev, s katerim so zgradili še dve, tako da so bili zagotovljeni vsi prostorski pogoji za uvedbo celodnevne šole. SIS za vzgojo in izobraževanje Ljubljana-Siška pa je namenila 100 tisoč dinarjev za nakup dodatnih učil in pripomočkov za zaposlitev otrok v prostem času.

TEMELJITE PRIPRAVE

Priprave na celodnevno šolo so bile zelo temeljite. Učni kader se je seznanil z delom na osnovni šoli Franca Kosca v Šmartnem, kjer deluje celodnevna šola že od začetka šolskega leta. V pripravah so sodelovali tudi predstavniki krajevnih družbenopolitičnih organizacij, samo organizacijo pa je vodilo več komisij, tako, da so otroci že prvi dan celodnevne šole lahko nemoteno pričeli z delom. Pred pričetkom šole je bil roditeljski sestanek vseh staršev, kjer so jih seznanili s celodnevnim potekom pouka. Dejstvo, da je kar 92% mater zaposlenih nam pove, kako dobrodošla je bila uvedba celodnevne šole.

UČENJE IN RAZVEDRILO

Otroci so od 7.30 do 16. ure preskrbljeni s poukom in ostalimi dejavnostmi pod strokovnim vodstvom. Tako že delujejo v številnih krožkih, vključeni so v interesne dejavnosti, v šolsko športno društvo, vsak četrtek popoldne imajo kulturne prireditve in gledajo različne filme. Učenci šolskih torb ne nosijo domov, saj ima vsak v šoli svojo omarico.

Seveda, pa je celodnevna šola prinesla dodatne napore pedagoškemu kadru, saj morajo otroci delati v spremstvu. Toda, dobra zasedba kadra je porok za uspeh, mimo tega pa so v vodenje interesnih dejavnosti vključili tudi zunanje sodelavce.

Šola pa ni samo shajališče šolarjev, temveč vseh občanov. Tako so v šolskih prostorih organizirali že dva kuharska tečaja, vrstijo pa se dobro obiskana planinska predavanja. Telovadnica je polno zasedena ves dan, saj so v njej našli prostor številni športniki, uvedli so telovadbo za malčke od 3. leta starosti dalje ter rekreacijo za starejše občane.

Celodnevna šola v Pirničah je tako polno zaživila. Dobre priprave so obšle tudi začetne težave in verjetno je prav sodelovanje šole s krajem in kraja s šolo porok za tako uspešno delo.

F. Rozman

Dvaindvajset minusov

Franc Hribar, sekretar občinskega komiteja ZKS Ljubljana-Siška: »V občini imamo 22 delovnih organizacij, ki imajo negativni saldo, gledano skozi odnos terjatev in dolgov. S sekretarji osnovnih organizacij ZK v teh temeljnih organizacijah združenega dela smo se dogovorili, da morajo do 20. marca predložiti občinskemu komiteju točne analize sanacije medsebojne zadolženosti, istočasno pa morajo prikazati še to, kako nameravajo po 1. aprilu, ko bo treba dolgove poravnati vsaj z menicami, poslovati v pogojih novega sistema obračunavanja in plačevanja.

Za vse tiste delovne organizacije, ki bodo s poravnavo dolgov prišle v težke ekonomske težave, bo treba pregledati družbeni interes in seveda objektivne težave, ki so jih pripeljale v takšen položaj. Že sedaj pa je na dlani, da bosta vsaj dve delovni organizaciji morali v stečaj.

Sentimentalnosti pri tistih, ki so že nekaj let živeli na tuj račun in v njihovem proizvodnem programu ne vidimo družbenega interesa, ne sme biti. Seveda pa bo treba za vse delavce poskrbeti za nova delovna mesta v drugih delovnih organizacijah, ki dobro poslujejo in potrebujejo dodatno delovno silo.«

PRIZNANJE

Za uspešno 20-letno urejanje zveznega časopisa za instruktazo kadrov v gospodarstvu, upravi in ustanovah INFORMATOR je njegov urednik za območje SR Slovenije Pavle SEGULA, prejel na svečani proslavi v Narodnem gledališču v Zagrebu zlato plaketo Informatorja.

Nekdanjemu glavnemu uredniku naše Javne tribune Pavlu Seguli k temu visokemu priznanju iskreno čestitamo.

Stanko Skočir

GASILCI

Večina gasilskih društev v naši občini uspešno deluje. Tega pa ne moremo reči za eno najstarejših društev — Gasilsko društvo Sp. Šiška. Njegova aktivnost je zamrla, ko so zaradi razširitve Celovške ceste podrli gasilski dom in so ostali brez pravih prostorov. V zadnjem času je zaradi smrti nekaterih vodstvenih gasilcev postal vprašljiv že njihov obstoj. Ugotavljamo pa, da je delovanje prostovoljnih gasilskih enot še kako potrebno v najrazličnejših situacijah. Zato je bil na pobudo Občinske konference SZDL in Občinske gasilske zveze sklican poseben sestanek tega gasilskega društva na katerega so bili povabljeni tudi predstavniki civilne zaštite obeh zainteresiranih krajevnih skupnosti (Milan Majcen in Hinko Smrekar) in predstavniki družbenopolitičnih organizacij. Ugotovljeno je bilo, da je treba kadrovske okrepiti to društvo, vanj pa naj bi se polnoštevilno vključili člani gasilskih tehničnih enot civilne zaštite. Pregledati je treba obstoječi inventar, popraviti zasilne prostore v Terlepovi baraki, kjer imajo neuporaben star gasilski avto, motorno brizgalno in delovne obleke. Stavili so poseben pripravljalni odbor, ki bo vse te dogovore opravil.

Obveščanje

»Halo, je tam Javna tribuna? Slišite, jezni smo na vas. Našo krajevno skupnost stalno zanemarjate. Nič ne pišete o nas...«

In tako dalje, in tako dalje... Pogovor s takšno ali podobno vsebino so v naši redakciji na sporedu domala vsak dan. Ne pišete tega, pozabili ste na to, premalo beremo o... Skratka, doživljamo kritiko, ki sicer ni prijetna, je pa po drugi strani pomembno gibalno in spodbudno. In mi si zapisujemo, skušamo (po najboljših močeh) ustreči takšnim ali drugačnim željam — kljub temu, da imamo izredno velike težave z dopisniki. Kajti — to je verjetno znano, pa naj zapišemo še enkrat — naše glasilo ni dnevnik s celo armado novinarjev, fotoreporterjev in pri nas zakon, da neko telo (našega sodelavca) ne more biti hkrati na dveh različnih mestih, še bolj kruto velja kot sicer...

Pa vseeno, kljub tem težavam si, recimo, naš dopisnik utrga urico prostega časa in se napoti v krajevno skupnost, ki so jo omenili po telefonu.

»Aha, od Javne tribune ste? No ja, klicali smo. Premalo pišete o nas...«

In novinar pripravi beležnico, naostri svinčnik...

»Ampak, raje bi videli, če bi se oglašili kdaj drugič. Sedaj nimamo nič posebnega, nič pretresljivega. Pridite še kaj naokrog, pa vam bomo pripravili kaj novic... Veste, o tistem obveščanju smo govorili tako, na splošno...«

Aha, na splošno. Prav, bomo prišli drugič.

No, naj vam kar povem, da velikokrat pridemo zaman tudi drugič, pa tretjič. In tako vidite na straneh našega lista predvsem vesti iz krajevnih skupnosti, kjer so se vprašanja obveščanja lotili z druge strani in našli svoje dopisnike, ki nas sedaj nemalokrat zasipajo z vestmi (primer: Medvode, Bukovica, Košeze, Dravlje, v zadnjem času Litostroj in še kje...).

Problem zase je politika. Ne tista iz zakajenih sejnih dvoran, temveč ona, življenjska, ki odmeva v drobnih, a konkretnih stvareh. O takšni politiki radi pišemo (bralci pa to, prepričani smo, tudi najraje berete), toda brez težav tudi tu ne gre. Zgodba o »pridite drugič, jaz nisem pristojen za to, zadeva še ni zrela za javnost...« marsikdaj siromaši naše strani in nas peha v poročanje s sej in sestankov. Žal...

Tako, vidite, je s to rečjo. Vsi se sicer, več ali manj, zavedamo pomena obveščanja, težave pa nastanejo pri uresničevanju tega gesla. In pri reševanju tega problema bo vsekakor potrebno več skupnih prizadevanj, več prožnejših prijemov in manj sklicevanja na »odgovorne za obveščanje«...!

Z. S.

DOLGOVI PLAHNIJO

Avtomontaža: »Trenutno težav ne vidimo. Še pred kratkim smo dolgovali 13 milijonov dinarjev, po zadnjih podatkih, pa dolgujemo le še okoli 2 milijona dinarjev. Seveda bi bila situacija drugačna, če bi sedaj leto zaključevali, ker bi potem nujno izkazovali negativno poslovanje. Tako pa smo optimisti in verjamemo, da bomo naše dolgove v najkrajšem času povrnili.

Problem je v tem, da smo mi prijavi vse naše dolgove, naši dolžniki pa tega niso storili. Težave so tudi v značilnosti naše proizvodnje: nakup avtobusov namreč predstavlja investicijo, ta pa ne gre v medsebojno poravnavo.«

SI